

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 10049/2022
14.09.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Драгана Јанковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство правде, Основни суд у Чачку, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ради накнаде имовинске штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гжрр 338/21 од 15.11.2021. године, у седници већа одржаној 14.09.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против става другог изреке пресуде Вишег суда у Чачку Гжрр 338/21 од 15.11.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против става другог изреке пресуде Вишег суда у Чачку Гжрр 338/21 од 15.11.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку Прр1 426/19 од 25.02.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезана је тужена да тужиљи на име накнаде имовинске штете због повреде права на суђење у разумном року учињене у извршном поступку који се води пред Основним судом у Чачку у предмету И 117/15 исплати потраживање ради чије наплате је одређено извршење решењем о извршењу Основног суда у Чачку И 1482/09 од 26.10.2009. године, у појединачним износима са законском затезном каматом почев од доспећа сваког појединачног износа па до исплате, као и 12.036,40 динара без камате. Ставом другим изреке, тужена је обавезана да тужиљи накнади трошкове парничног поступка од 75.000,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Чачку Гжрр 338/21 од 15.11.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке у делу досуђене висине накнаде имовинске штете и решење о трошковима поступка садржаног у ставу другом изреке. Ставом другим изреке, делимично је усвојена жалба тужене и преиначена првостепена пресуда у ставу првом изреке у делу који се односи на досуђену камату, тако што је обавезана тужена да тужиљи на сваки појединачни новчани износ досуђен овим ставом изреке плати законску затезну камату почев од дана подношења тужбе 28.08.2019. године, па до исплате, а одбијен је као

неоснован тужбени захтев у делу којим је тужила тражила исплату камате за период почев од доспелости сваког појединачног износа па до 27.08.2019. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, побијајући је у одбијајућем делу одлуке о камати из става другог изреке, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а о дозвољености и основаности ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о накнади имовинске штете која је тужили изазвана повредом права на суђење у разумном року, којом је тужена обавезана да наведену накнаду плати. О овом праву тужиле и о доспелости законске затезне камате на тај износ новчане накнаде, судови су одлучили уз примену материјалног права која је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом као у овој правној ствари, па у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права у погледу периода досуђене законске затезне камате. Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да је ревизија тужиле недозвољена.

Према члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП ревизија је недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст.1. и 3.), осим из члана 404. овог закона.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП, прописано је да ако је, између осталог, за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева, док се према одредби члана 2. истог члана не узимају у обзир камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка, ако не чине главни захтев.

Под главним захтевом у смислу цитираног члана 28. ЗПП, подразумева се захтев странке због кога се поступак води, док се споредним тражењима сматрају захтеви странке који се истичу поводом или у вези са главним захтевом, односно потраживања акцесорне природе у односу на главни захтев. Споредна тражења се узимају у обзир само када се траже као главно потраживање и тада се према том потраживању одређује вредност предмета спора.

У конкретном случају, ревизија је изјављена против одбијајућег дела одлуке о камати на главни дуг (периоду за који тече камата), дакле против дела пресуде којим је одлучено о споредном тражењу тужиле које не чини њено главно потраживање. С обзиром да ревизија против одлуке о камати није дозвољена према врсти одлуке која се њом побија, то чињеница да је другостепени суд преиначио првостепену пресуду и одлучио о захтеву за камату као споредном тражењу не утиче на дозвољеност ревизије, јер се у овом случају дозвољеност ревизије не цени према одредбама члана 403. став 2. тачке 2. и 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић